

**Grim
&
Hellemyr**

Årg. 56. nr. 1 2021

Menighetsnytt

NYTT LIV

.....

Påskens helligdager

Levi Try - hyttebyggeren fra Hellemyr

Stod Jesus virkelig opp fra de døde?

Kirken i koronatiden

Det har vært høyt smittetrykk over tid i Kristiansand kommune, og de fleste arrangementer som samler mange mennesker har derfor blitt frarådet eller forbudt. Dette har også påvirket aktivitetene i Grim og Hellemyr menigheter.

Hva skjer i menighetene på Grim og Hellemyr?

Informasjon om arrangementer, gudstjenester og aktiviteter blir fortløpende oppdatert eller lagt ut på menighetenes hjemmesider og på Facebook.

www.grimkirke.no – facebook.com/grimkirke

www.hellemyrmenighet.no – facebook.com/hellemyrkirke

Hva med dåp, vigsel eller gravferd?

For spørsmål eller avtale om dåp, vigsel eller gravferd, ta kontakt med kirkens servicetorg:

kirkens.servicetorg@kristiansand.kommune.no

Tlf. 38 19 68 00 (09.00 - 15.00)

Er det noen jeg bare kan snakke litt med?

Det er det selvfølgelig! Kirkens ansatte er her for deg. Hvis du ønsker å snakke med en av de som jobber i menigheten, ta gjerne kontakt med oss. Telefonnummer og e-poster til prestene Sigmund og Odd Bjarne, og andre ansatte, står på neste side.

Finnes det også et digitalt tilbud?

Den norske kirkes digitale kirke er alltid åpen.

www.nettkirken.no. Her kan du be en bønn, tenne et digitalt lys eller chatte med en prest eller diakon med taushetsplikt. Det er lett å sette opp tid for en samtale og samtalen blir slettet etterpå.

Illustrasjonsfoto: Jarle Hagen/Kirkerådet

Hellemyr menighet

Bydalsveien 19, 4628 Kristiansand S
Tlf. 38 19 68 00 / 38 19 69 20
hellemyr.menighet@kristiansand.kommune.no
www.hellemyrmenighet.no

Daglig leder og menighetspedagog

Ing-Marie Røed
Tlf. 90 25 06 58 / 38 19 69 20
ing-marie.roed@kristiansand.kommune.no

Sokneprest

Sigmund B Kruse
Tlf. 38 19 69 23 / 90 12 83 93
sigmund.b.kruse@kristiansand.kommune.no

Organist

Marina Wikstad
Tlf. 468 93 315
marina.wickstad@kristiansand.kommune.no

Kirketjener/vaktmester

Mulue Mehari Melles
Tlf. 99 35 72 30
mulue.melles@kristiansand.kommune.no

Trosopplærer

Torunn Birgitte Brådlund
Tlf. 412 76 028 / 381 96 928
torunn.brigitte.bradland@kristiansand.kommune.no

Ungdomsarbeider

Ann-Carina Rønaasen Reve
Tlf. 403 05 154
ann-carina.ronaasen.reve@kristiansand.kommune.no

Leder av menighetsråd

Solfrid Gundersen
Tlf. 916 10 154
solfrid.gundersen1976@gmail.com

Grim menighet

Møllevannsveien 44, 4617 Kristiansand S
Besøktid: Tirsdag, onsdag og torsdag kl. 10:00–13:00
Tlf. 38 19 68 00 / 38 19 68 40
grim.menighet@kristiansand.kommune.no
www.grimkirke.no

Daglig leder

Cecilie Pettersen Ueland
Tlf. 38 19 68 40 / 91 69 00 02
cecilie.pettersen.ueland@kristiansand.kommune.no

Sokneprest

Odd Bjarne Ellefsen
Tlf. 38 19 68 43 / 417 42 015
Odd.Bjarne.Ellefsen@Kristiansand.kommune.no

Diakon Grim og Hellemyr (vikar)

Jakob Ovesen
jakob.ovesen@kristiansand.kommune.no

Kantor

Gillian Wilder
Tlf. 38 19 68 46 / 41 68 05 17
gillian.wilder@kristiansand.kommune.no

Kirketjener/vaktmester

Helge Elias Øen
Tlf. 38 19 68 45 / 994 52 800
helge.elias.oen@kristiansand.kommune.no

Kateket

Steffen Eikenæs
Tlf. 95 08 04 31
steffen.eikenas@kristiansand.kommune.no

Barne- og familiearbeider

Linda Therese Strandskogen
Tlf. 99 71 18 14
linda.strandskogen@kristiansand.kommune.no

Leder av menighetsråd

Rolf Solås
Tlf. 906 23 407
rolf@glatur.no

Leder

Jon Olav Sørhaug
Redaktør

Så var det på'an igjen. Mens redaksjonen har jobba med å lage dette bladet har smittetrykket i byen blitt så høyt at arrangementer og aktiviteter i menighetene på nytt har gått i dvale. Men livet går videre. Og dette bladet er ment som et lite, håndfast eksempel på akkurat det.

I denne utgaven av Menighetsnytt har vi valgt å løfte fram livet. Det kan være det nye livet som vokser fram i alle busker og trær som spretter ut i vårfarger omkring oss. Det er trekkfuglene som venter tilbake fra sine lange vinterreiser - uten plikt til karantene! Og det kan også være det nye livet som vi feirer i påska.

Selv om det kanskje ikke er den mest besøkte tida i kirkebygga, så er påska likevel kirkas viktigste høytid. I dette bladet kan du lese mer om hva påska handler om, både de ulike dagene i høytida og ikke minst det aller viktigste budskapet: at Jesus døde og stod opp igjen. Det er dette budskapet som gir retning for troa vår, troa på et nytt liv i menighetene etter korona, og et nytt liv for menneskene etter døden.

PS. Apropos nytt liv: fra neste blad tar Svenn Anders Spikkeland over som ny redaktør. Det er supert at vi har frivillige som tar ansvar for å løfte dette bladet videre. Tusen takk for meg!

For dåp, vielse og gravferd,
kontakt Kirkes servicetorg
Gyldenløvsgate 9
Åpningstider kl. 9:00 – 15:00
mandag – fredag
Tlf: 38 19 68 00
kirkens.servicetorg@kristiansand.kommune.no

Gaver til menighetene

Grim menighet:
Kontonr. 3000.07.70074

Hellemyr menighet:
Kontonr. 3000.07.70163 (drift)
Kontonr. 3000.10.87769 (gaver)

Forsidebilde:

Pixabay/S. Hermann & F. Richter

Menighetsnytt utgis av Grim og Hellemyr menigheter, og distribueres til 5.500 husstander i nærmiljøet.

Redaksjon:

Wenche Bariås, Elfie Dørum,
Thor Kristian Hanisch, Gunnveig S.
Rykkeliid og Svenn Anders Spikkeland

Stoff til Menighetsnytt sendes til
menighetsnytt.kristiansand@gmail.com

Neste nummer kommer i
juni 2021.

Layout og trykk
Synkron Media AS

Av Kristin Mosfeld

Oppstandelsen

– nytt liv

Vi satt i bilen på vei hjem fra Alpha-kurs. «I dag bekjente jeg oppstandelsen», kom det litt famlende fra sidemannen. «Hva?» «Jeg sa at jeg tror på oppstandelsen», sa han, idet stemmen fikk en liten knekk og noen tårer presset på. Det var begynnelsen på et nytt liv.

Påskan står foran oss. Vi har et år bak oss med restriksjoner, påbud og forbud, mange har kjent på angst for å bli syke, for å smitte andre, arbeidsløshet, økonomiske problemer, for å nevne noe. De fleste av oss har merket at livene våre er blitt annerledes, på en måte nye, og det uten at vi har valgt det selv.

Da er det godt å tenke på at påskens budskap om et nytt liv er annerledes. I påskan minnes vi Jesus lidelse og vi feirer hans oppstandelse fra de døde. Og det er nettopp oppstandelsen som er fundamentet for vår kristne tro. Ved å dø og stå opp igjen, tar Jesus på seg straffen for vår synd og skyld. Han gjenoppretter det alminnelige menneskets forhold til en hellig Gud. På den måten viser Gud at han er sterkere enn mørke og døden. Hans budskap er kjærlighet, tilgivelse, gjenopprettelse, nåde, fred og glede. En enorm kjærlighetshandling.

Gjennom dåpen og troen, får vi ta del i det nye livet. I Romerbrevet kap. 6 sier Paulus at da vi ble døpt til Kristus Jesus, ble vi begravet med ham. Som Kristus ble reist opp fra de døde, skal også vi vandre i et nytt liv. Jesus sier: «Jeg er veien, sannheten og

livet» (Joh. 14,6). Når vi tar imot Jesus og hans frelse starter et nytt liv i ham.

Det nye livet er en gave. Den er det frivillig å ta imot, og vi bestemmer selv hvor mye av hans nærvær vi våger å slippe inn. Jesus ønsker å ta del i hele livet vårt. Han elsker oss og ønsker oss det beste. Starten på det nye livet med Jesus, vil av noen sammenlignes og oppleves som en forelskelse. Allikevel er det i hverdagen og kanskje når livet butter imot at vi virkelig ser hvem vår utvalgte er. Vitnesbyrd fra mennesker som har erfart Guds godhet og trofasthet gjennom tunge prøvelser, gjør sterkt inntrykk på meg. Egne erfaringer av Guds omsorg i livets ulike faser, har gjort meg helt avhengig av Hans nærhet og kjærlighet.

Møte med oppstandelsen og påskens budskap er sterkt, og min bønn er at flere mennesker skal få erfare og ta imot dette nye livet som har håpet, og fredens budskap. Den nære relasjonen til Jesus og det nye livet, kan vokse og utvikle seg uavhengig av restriksjoner og andre begrensinger i livene våre.

God påske og Guds velsignelse til alle.

Påskens helligdager

Tekst og portrettfoto: Wenche Bariås

Menighetsnytt har hatt samtale med fire av kirkens ansatte på Grim og Hellemyr og bedt dem formidle noen tanker rundt påskens merkedager. De forteller utfra hver sin dag; om hendelser, hvilken betydning dette hadde den gang og hva det kan bety for dem selv og oss i dag.

Palmesøndag: Forventning og jubel

Kateket Steffen Eikenæs

– Det skal feires påske i Jerusalem. Byen er overfylt av mennesker. Det snakkes om en ny konge som skal frigjøre folket fra undertrykkelse, og folk samler seg langs veiene for å hylle denne kongen. Forventningene stiger. Hva skal skje? Uro og usikkerhet brer seg. Blir det revolusjon? Så kommer Jesus; ridende på et esel! Synet gjør at noe brister. Det var ikke slik de forventet å se ham. Men likevel stiger jubelen. Folk er i ekstase og hyller Jesus. Senere drar han til tempelplassen og terger på seg de som utøvde makten, både politisk og religiøst.

Steffen er som regel med i gudstjenesten på palmesøndag. – Da er det familiegudstjeneste med barneperspektiv. Det starter med prosesjon. Jesus, en person i eselkostyme og et følge vandrer opp midtgangen mens menigheten synger salmen: Hosianna, Davids Sønn som kommer i Herrens Navn. Folk i benkeradene har fått utdelt palmegreiner som de vifter med. Slik prøver vi å gjenskape opplevelsen langs landeveien i Jerusalem, forteller Steffen.

– Jo mer jeg setter meg inn i situasjonen på palmesøndag, jo mer innser jeg at våre tanker om hva som vil skje i møte med Gud, ikke blir slik vi tenker. Gud har sin egen plan. Vi har forventninger, men vår tanke er begrenset. Vi blir på en måte «fintet ut» av Gud, tenker Steffen. – Palmesøndag og alt som skjer videre i påsken tar en uventet retning. Man forstår mer når alt ses i sammenheng, avslutter han.

Skjærtorsdag: Tjeneste og fellesskap

Diakon (vikar) Jakob Ovesen

– Skjærtorsdag er en begivenhetsrik dag. Mye skjer på kort tid. Jesus samler disiplene i en leilighet for å spise påskemåltid sammen med dem. Men først gjør han tjenerens jobb; han vasker disiplenes føtter. Peter mener han ikke er verdig dette, men Jesus insisterer og vil være et forbilde. Så spiser han med dem, et måltid som blir det siste de spiser sammen. Deretter drar han til Getsemane hage sammen med noen av disiplene. Jesus vet hva som venter ham. Likevel ber han om å få slippe, men sier at Guds vilje må skje. Han ber om styrke til å møte det som venter ham. Judas har fått penger for å peke ut Jesus for soldatene, og Jesus blir arrestert og senere dømt.

Jakob synes Jesus tydelig viser oss at vi skal tjene hverandre. – Vi må være villige til å stille opp for svake og utsatte mennesker og ikke bli for fine og selvopptatte, sier han. – Og Jesus viser oss at fellesskap er viktig, det er en styrke å gjøre noe sammen og fint å dele måltid sammen, om det er hjemme, blant venner eller i nattverden i kirken. Jeg har en gang opplevd å spise et jødisk påskemåltid, forteller Jakob. – Det var en stor opplevelse gjennom 5 timer, hvor hver matrett ble satt inn i en tradisjon til minne om hendelser i den jødiske historien!

– Jesus viser sin menneskelighet denne dagen. Han gjør tjeneste, han dyrker fellesskapet og viser omsorg. Og så viser han at han trenger styrke fra Gud for å gjennomføre den kampen og lidelsen som står foran ham. Vi kan også trenge å be om styrke når vi møter utfordringer. En fin salme denne dagen er: Jesus, din søte forening å smake.

Langfredag: Lidelse og død

Daglig leder og menighetspedagog Ing-Marie Røed

– Denne dagen minnes vi Jesu lidelse og død på korset. Det er en dramatisk og brutal historie når man tar innover seg hendelsene helt konkret. Jesus var et fysisk menneske som led. Han vet hva han skal gjennom og kjempet til det ytterste. Fortsatt er det ubegripelig og fantastisk og mye å grunne over hver gang jeg hører eller leser Jesu lidelseshistorie, sier Ing-Marie. – Og midt i sin egen sorg har Jesus omsorg for sin mor og Johannes; at de må ta vare på hverandre.

– Langfredag er en stille og trist dag. I alle fall var det slik i min barndom og ungdomstid, minnes Ing-Marie. – I Sverige starter påskehelgen torsdag ettermiddag, det var få mennesker som reiste bort da jeg vokste opp. Vi gikk til gudstjeneste på langfredag. Men da vi kom hjem, skjedde det lite, så jeg minnes at det var en fryktelig kjedelig dag. Senere jobbet jeg i Sjømannskirken i London et år. Der hadde gudstjenesten også mye tekstlesing og sang uten musikk til. Og selv om vi hadde overnattingsgjester, måtte vi bare gjøre det helt nødvendige. Ingen vaffer eller kakebaking denne dagen!

Kirken har som oftest et nakent alter denne dagen, bare dekorert med røde roser, og et enkelt lys. Ing-Marie har ofte hatt tjeneste og lest fra lidelseshistorien denne dag. – Man blir aldri ferdig med å grunne over Jesu lydighet og smerten han må ha gått igjennom. Man har lett for å distansere seg fra å ta det innover seg. En fin salme jeg liker å høre på er når Carola synger: Jesus for verden givit sitt liv, sier Ing-Marie.

Første påskedag: Oppstandelse og glede

Organist Marina Wikstad

– Påskemorgen betyr for meg en fullføring av mange profetier. Dagen handler om Jesu oppstandelse. Jeg tenker på at det er stor jubel og glede, noe er fullbrakt og vi har fått en åpen vei til Gud. Det er akkurat som en gardin er borte og vi har Jesus levende foran oss og med oss i livet, sier Marina.

– Jeg ble kristen da jeg var 16 år, så jeg har ikke fulgt noen kristen tradisjon i Russland. Og senere reiste jeg til Jerusalem og jobbet to og et halvt år i et bønnehus på Oljeberget, forteller Marina. – Der hadde vi mange regler og tradisjoner vi måtte følge. Påskefeiringen i Israel er en av de tre viktige høytidene der, og den viktigste for meg. Det store er at Jesus vant over døden gjennom sin lydighet til Gud og sin kjærlighet til menneskene.

– Sang og musikk har alltid vært viktig for meg. Lovsangen betyr mye, og første påskedag kan vi virkelig synge ut. Da gir jeg alt så det blir skikkelig kraft på orgelet, jubler hun. – En flott salme denne dagen er: Krist sto opp av døde i påskemorgen røde. Og på slutten synger vi: Ære være Gud i det høye!

Stod Jesus virkelig opp fra de døde?

Jesu oppstandelse fra de døde er et sentralt element i den kristne troen. Hver gang vi feirer påske blir vi minnet om at Jesus overvant døden. Mange tenker kanskje at oppstandelsen først og fremst hører til troen og teologien, og ikke har noe med historien å gjøre. Men det finnes faktisk gode historiske grunner for å tro på påskeberetningen, ifølge Bjørn Hinderaker, høgskolelektor ved NLA Mediehøgskolen Gimlekollen.

Av Svenn Anders Spikkeland. Foto: Kjetil Fyllingen

– Et av argumentene som har gått enda mer opp for meg i senere år, er dette: Dersom disiplene bare hadde funnet opp Jesu oppstandelse, hvorfor valgte de ikke heller å hevde at Jesus åndelig sett hadde oppstått? Dette med tom grav og fysisk oppstandelse gjør alt så mye vanskeligere. Hvorfor valgte de den vanskeligste av alle påstander, noe som kunne sjekkes av andre og mye lettere avsløres?

– **Noen hevder at disiplene stjal Jesu lik, for deretter å påstå at han hadde stått opp?**

– Dette er en gammel teori som i dag ikke lenger er populær blant historikere. Det er nemlig svært vanskelig å skulle forsvare tanken om at de første kristne var bevisste bedragere. Når man leser deres skrifter, virker de oppriktige, og den ærligheten er noe vi alle merker når vi leser disse skriftene. Og dessuten var også kostnadene for å hevde dette høy for mange av dem, som opplevde utstøtning, isolasjon, iblant også forfølgelse og død. Bevisst bedrag er rett og slett en svært dårlig teori.

– **Er det ikke ofte slik at påståtte undere viser seg å ha naturlige forklaringer når de blir undersøkt nøye nok? Mange vil mene at Jesus bare var skinnød eller bevisstløs – ikke minst på bakgrunn av at Jesus så raskt ble erklært død?**

– Jo, det er nok riktig at i mange tilfeller kan tilsynelatende undere vise seg å ha naturlige forklaringer. Og det er legitimt å teste ut alle alternative forklaringer, også naturlige forklaringer når det gjelder Jesu oppstandelse. Men skinnød-teorien er en av de virkelig dårlige teoriene. Jo mer historikere har arbeidet med de alternative teoriene, desto med problematisk fremstår de. Det er ingen enighet blant historikere om noen naturlig forklaring. Det er faktisk oppstandelse som best forklarer de kjente historiske fakta vi har.

– **Men kan det ikke tenkes at kvinnene som fant den tomme graven faktisk gikk til feil grav?**

– Teorien om feil grav er også vanskelig å forsvare historisk. Teorien forklarer én ting: At de fant graven tom. Men så kommer problemene: Hvorfor var det ingen som noen gang kunne finne fram til riktig grav i den lille byen Jerusalem? Hvorfor henviste ikke myndighetene til den rette graven og til Jesu lik? Da hadde de effektivt fått kvalt denne bevegelsen fra starten, som de var så oppsatt på. Så har vi det bemerkelsesverdige at alle evangeliene er samstemte om at det var kvinner som først fant graven tom. I denne kulturen hadde ikke kvinner samme troverdighet som menn. Om man skulle finne opp en historie for å gjøre påstandene troverdige, ville man ikke valgt kvinner! Og så er det ikke bare

en tom grav som må forklares, men også påstandene fra de som har møtt Jesus, og deres tro på at Gud hadde reist ham opp fra de døde.

– Vil ikke de fleste mennesker vurdere dette spørsmålet i henhold til sin egen tro og livssyn. For det er vel utenkelig at en ateist vil kunne mene at døde mennesker kan bli levende igjen?

– Ateister er ikke en ensartet gruppe. På samme måte som kristne er noen åpne for at de kan ta feil, andre er bastante og lukket for alle andre tanker. Er man åpen og villige til å undersøke, kan det historiske grunnlaget for oppstandelsen bevege seg fra ateisme mot kristen tro, noe som har skjedd med mange mennesker.

– Men hvordan kan vi egentlig tro på evangeliene, ble de ikke skrevet ned lenge etter at Jesus levde?

– Man trenger faktisk ikke tro på evangeliens troverdighet for å argumentere for Jesu oppstandelse. Man kan argumentere med utgangspunkt i noen allment aksepterte fakta. Filosofen William Lane Craig argumenterer ut fra disse tre: funnet av den tomme grav, møtene med en levende Jesus, og etterfølgernes tro på at Jesus hadde oppstått. Sjekk gjerne Craigs animerte videoer på www.snakkomt.no.

Så til spørsmålet ditt: Evangeliene er ikke skrevet ned lenge etter hendelsene, om vi tar et historisk perspektiv og sammenligner med andre dokumenter fra den tiden. Faktisk er det skjedd mye i forskningen på Det nye testamentet de siste 40 år, siden jeg studerte teologi, og som styrker skriftenes historiske troverdighet. Sjekk gjerne boken Pete J. Williams: *Kan vi stole på evangeliene?*

– Hvorfor tror du at mange tenker at oppstandelsen ikke angår dem?

– Det kan det være flere grunner til. Mange tenker nok dette bare er overtro, og kommer ikke på at det kan ha skjedd i virkeligheten. Men Jesu oppstandelse er jo utfordrende å forholde seg til. Den hevder at Gud reiste Jesus opp fra de døde, og slik demonstrerte at Jesus er verdens sanne konge. Det setter oss alle på et radikalt valg. Spørsmålet er om vi er åpne for å undersøke, eller om vi vil unngå det fordi vi frykter konsekvensene. Jeg vil hevde du har lite å tape, og alt å vinne.

Det finnes en rekke historiske grunner for å tro at Jesus virkelig sto opp igjen, ifølge Bjørn Hinderaker, høgskolelektor ved NLA Mediehøgskolen Gimlekollen.

– Hvordan kan man undersøke dette selv?

– Selvfølgelig først og fremst lese kildene selv: Evangeliene. Spør deg selv: Høres dette ut som noen som forsøker å føre meg bak lyset? Ellers vil jeg anbefale *Skeptikerens guide til Jesus* av kollega ved NLA, Stefan Gustavsson. Sjekk bokens nettressurser på www.snakkomt.no. Kanskje noen også vil bli med på kursdager nå 21.–23 april hvor vi på NLA Gimlekollen faglig utforsker argumentene for Guds eksistens og Jesus oppstandelse?

– Helt til slutt: Hvilken betydning har Jesu oppstandelse for deg personlig?

– Det er fundamentet for min tro. Spørsmålet om døden ble spesielt viktig for meg da far døde. Da var jeg 20 år gammel, og skulle reise hjemmefra. Jeg fikk ett år til å utforske Jesu oppstandelse og ble svært overrasket over hvor gode historiske argumenter som fantes. Selv hardbarkede ateister hadde kommet til tro på Jesus etter å undersøke disse spørsmålene. Dette er noe som gir meg frimodighet til å dele troen med tvilere og skeptikere. Det er også noe som gir grunn for det kristne håpet om oppstandelse og en ny jord: ... et levende håp, ved Jesu Kristi oppstandelse fra de døde» (1 Pet 1,3).

Nye krefter i Grim kirke

– Velkommen, Elias og Jakob!

Livet har mange faser, menneskene kommer og noen går. I Grim menighet er det i disse dager et skifte i stab. «Gammel» kirketjener har gått av med pensjon. Diakonen vår går ut i fødselspermisjon. Da må nye krefter trå til. Grim menighet har vært heldig og fått to flotte, unge gutter til å fylle disse stillingene, og Menighetsnytt hadde en prat med de for å finne ut litt mer om hvem de er.

Av Gunnveig Syrstad Rykkelid

Kirketjener Helge Elias Øen

Helge Elias Øen (30) skal fremover være den som skal holde orden, sørge for vedlikehold og fikse opp i mye forskjellig både inni og utenfor kirka. Med så mange praktiske gjøremål, kommer det godt med å ha erfaring som bilmekaniker. Elias har jobbet ti år hos Ford, noe han har trivdes med.

Men han kan mye mer enn å mekke på biler. Kundekontakt har vært viktig hos Ford også, og som kirketjener treffer man mange mennesker. Elias beskriver seg selv som sosial, og tror hans nye jobb vil gi ham mange menneskemøter. Han liker å kunne legge til rette og hjelpe folk til å føle seg velkomne.

Ved gudstjenester skal han tilrettelegge både for prester og menighetsfolk. Ved ulike tilstelninger, er det ofte kirketjeneren det mases på. Det kan være alt fra hvor kaffekannene står; lyd, lys og varme som må være i orden eller om det er godt nok strødd foran inngangen.

Elias mener han nok skal kunne takle litt «mas». Han ser på seg selv som en tålmodig og fleksibel person, og tenker at han vil gjøre det han kan for at både lønnede og frivillige medarbeidere skal finne seg til rette. Samtidig må det være dialog mellom alle, slik at

Kirketjener Helge Elias Øen er en allsidig kar som interesserer seg for folk, mat og motorsykkel.

noe av det praktiske også må ligge til ulike roller i menighetsarbeidet. Teamarbeid er ofte det beste, uavhengig av hvilken profesjon man tilhører.

Noe av det fine med kirketjenerjobben er at den er variert. I tillegg til alt arbeid som hører til i Grim, er han også, som del av stillingen, med i et vedlikeholdsteam i prostiet. Dvs at han også er rundt i andre kirker Kristiansand, der de får større vedlikeholds- eller reparasjonsoppdrag. På den måten får han også kollegafellesskap med andre kirketjenere og praktikere.

Menighetsnytt er litt nysgjerrig på hvem Elias er, foruten å være en sosial og praktisk kar? Han kan fortelle at han er født i Vennesla, gift og bor nå på Søm, og de skal snart få sitt første barn. Kanskje er han blitt pappa, innen dette bladet kommer i trykken...

Ellers har han vært mye med i KUP (kirkens ungdomsprosjekt) og KIA (kirkelig interkulturelt arbeid). Han er opptatt av å inkludere og integrere de som ikke alltid faller naturlig inn i våre fellesskap. Som han sier, synes han det er topp å jobbe med ungdom og bli kjent med folk på ulike arenaer. I KIA får han kjennskap til ulike

kulturer og tradisjoner. Særlig synes han det er spennende med andre mattradisjoner, noe som er ett av hans interesseområder.

Vi skjønner at vi har å gjøre med en mann som er allsidig. I tillegg til interesse for mat og mennesker, liker han også veldig godt å kjøre motorsyssel. Kan vi tillate oss å beskrive han som både myk og tøff? - og som han selv sier; sosial, fleksibel og glad. Velkommen til Grim, Elias! Vi trenger deg!

Diakonvikar Jakob Ovesen

Etter kort tid i Norge, med tilbakelagt karantene og «akklimatisering», er Jakob Ovesen, 26 år klar for diakontjeneste i våre to menigheter. Han forteller at han og hans kone hadde ønsket å prøve en annen tilværelse enn den de har hatt i Randers i Danmark. Selv om han har vært mest komfortabel med det trygge og forutsigbare, ville de prøve noe nytt. Etter endt masterstudie i diakoni, var han klar for å søke jobber.

Han sier han ble overveldet og glad, da han fikk tilbud om tjenesten i Grim og Hellemyr. Han opplever å ha blitt veldig godt tatt imot, og har så smått begynt å få noe oversikt over oppgaver som venter. Ekstra utfordrende blir det likevel å oppnå kontakt og treffpunkter i denne spesielle tiden vi er inne i. Vi tenker det kommer godt med å være ung og kreativ i en slik situasjon.

Diakonvikar Jakob Ovesen ønsker å skape fellesskap og treffpunkter i den vanskelige tiden vi nå er inne i.

Jakob har med seg masse erfaring fra ulike fellesskap gjennom tidligere jobb og frivillig tjeneste. Ved siden av studiet har han jobbet i et bofellesskap for utviklingshemmede. Han sier at en drivkraft er å skape tilhørighet for alle, uavhengig av funksjonsnivå, «stilling eller stand». Som han selv sier, har han et spesielt hjerte for de som ellers faller utenfor og som ofte ikke regnes med i våre fellesskap. «Det er veldig viktig å se den enkelte, og særlig den som ingen andre ser», sier han.

Hjemme i Danmark hørte han til i en frimenighet, og har derfor ikke førstehånds kjennskap til folkekirken, men det viktigste har vi til felles, mener han. Han har vært mye med i smågruppevirk-

somhet. I menigheten han hørte til var de fleste med i såkalte cellegupper, i tillegg til å samles til felles gudstjenester. Selv har han vært coach og leder i slike grupper. Ellers har han vært delaktig i ungdomsarbeidet.

Hva er så de største utfordringene for en diakon, vil vi vite? Jakob er ikke lenge taus etter spørsmålet er stilt. «Det er veldig viktig å være omfavnende,» mener han. «Det å skape fellesskap hvor det er rom for alle, er avgjørende!» Men dette kan ikke diakonen få til alene. Man er avhengig av at alle som er i menigheten, sammen skaper rom for ulike mennesketyper. Raushet og romslighet er kjerneord. Vi kommer også innom dette med å nå ut til de som ikke selv kan komme til kirka eller dens fellesskap. Her er man avhengig av at folk melder inn behov, og at hver og en kan gi beskjed til diakon eller andre i staben, dersom de kjenner mennesker som ønsker kontakt. Oppfordringen er hermed gitt: «Ta kontakt, dersom noen ønsker besøk eller en telefonprat»

Jakob ser frem til å bli enda bedre kjent med oppgaver og folk i Hellemyr og Grim. Han har allerede møtt HEL-konfirmantene og folk i ALF-klubben, noe han opplevde som veldig positivt. Det å være med i sorggrupper, ser han også på som en meningsfull oppgave. Det å dele livserfaringer, på godt og vondt binder mennesker sammen, mener han. Menighetsnytt ser fort at det er en varm og engasjert ung mann vi har foran oss.

Men vi må også få vite litt mer om hva han liker å gjøre utenom å «gjøre godt for andre». Han kan fortelle at han har ulike hobbyer i perioder. Akkurat nå er det fising som er spennende. Andre perioder har det vært crossfit, løping, fjellsykling (i Danmark? spør jeg i mitt stille sinn) og fotball. Fotballinteressen har vel vært med hele tiden, og «du må få med at jeg heier på Liverpool», sier han.

Samtalen går mot slutten, og menighetsnytt sin utsendte kjenner seg trygg på at vi har fått enda en god mann i våre menigheter. Og jeg tenker at når en trønder og en danske kan komme såpass på bølgelengde, og forstå hverandre, da kan alle finne tonen med vår danske diakon. Velkommen skal du være, Jakob!

Levi Try med gullhammeren som bevis på seier i TV2-konkurransen Sommerhytta.

Levi Try

– hyttebyggeren fra Hellemyr

Levi Try og kjæresten Øyunn Krogh fikk mye oppmerksomhet etter at de deltok i TV2-serien Sommerhytta i 2020. Levi er Hellemyrgutt og var svært aktiv i menighetens barne- og ungdomsarbeid gjennom oppveksten. Menighetsnytt tok en prat med Levi om livet før og etter Sommerhytta, og ikke minst om hva Hellemyr menighet har betydd for han.

Av Thor Kristian Hanisch

Levi og Øyunn hadde bare kjent hverandre ett år og vært kjærestere et halvt års tid da Sommerhytta-innspillingen startet. De fikk en litt svak start synes Levi, men læringskurven var bratt. Faktisk så bratt at de endte opp som vinnere av Sommerhytta 2020! Etter hvert som Levi og Øyunn kom nær menneskene bak kameraene forsvant litt av oppmerksomheten rundt filmingen. De ble godt kjent med de andre deltakerne gjennom ukene i det tette sosiale fellesskapet, og ble spesielt gode venner med Esra og Arber. Ikke minst lærte de mye om seg selv og hverandre i løpet av denne intense perioden med slitsom hyttebygging og mange slags utfordringer.

Vi ba Levi (23) fortelle litt om sin barndom og ungdomstid på Hellemyr. Levi vokste opp på Hellemyr sammen med foreldrene Ulla og Torstein Try, etter at han ble adoptert fra Etiopia 11 måneder gammel. De av oss som har vært med i Hellemyr menighet noen år vil huske at Torstein Try arbeidet som kirketjener og daglig leder i menigheten i en god del år. Torstein og Ulla arbeidet som misjonærer sammen i Mali frem til de flyttet tilbake til Hellemyr i 2000.

Levi kom tidlig med i menighetslivet, i småbarnsgrupper og NIKOS. KRIK har betydd mye for han. Levi var i flere år aktiv

Ungdomsbilde, Levi Try som konfirmand med prest Sigmund Kruse.

skiskytter og valgte å gå på toppidrettslinja på Sirdal videregående skole. Mens han gikk på Sirdal vgs reiste han hjem nesten hver helg for å være sammen med KRIKerne på Hellemyr. Litt eldre ungdommer som Håkon Kile, Mathias Navjord og Christopher Andås var viktige ledere i miljøet. De var en utrolig god gjeng på 10-20 ungdommer, sier Levi, og de hadde også mye moro på sine KRIK-gallaer. Mange av Hellemyr-ungdommene holdt seg i bydelen

I 2018 var Levi tilbake på besøk i Bahir Dar, hans fødeby i Etiopia. Her sammen med mor og far Ulla og Torstein Try.

i helgene fordi det skjedde så mye bra i lokalmiljøet. Det var lav terskel for å være med i fellesskapet og ungdommene hadde ulik trobakgrunn. Levi og mange av de andre var også med på flere KRIK-leirer som Explore og Arena gjennom ungdomsårene.

Levi har nå bodd i Oslo noen år og har disse årene blant annet jobbet i Telenor og Nets. Nå bor han i et kollektiv på Grønland sammen med Øyunn og to andre venner. De siste årene har han hatt en spennende jobb som innholdsprodusent og sosiale media-spesialist hos DNB. Først og fremst holder han på med en utfordrende bachelor i freds- og konfliktstudier på Bjørknes Høy-skole. Når jeg spør hva som har inspirert han til å velge akkurat denne utdanningen peker han på foreldrene sine, deres yrkesvalg og sterke engasjement for andre mennesker. Levi er åpen for å søke arbeid i for eksempel en FN-organisasjon senere. Uansett blir det spennende å se hvor hans sosiale og internasjonale engasjement bringer han videre. Vi takker for en god samtale og ønsker Levi lykke til videre med viktige studier, spennende jobb og andre utfordringer!

Et turbilde fra toppen av Glittertinden.

GRIM TORG 2 TELEFON 38 02 16 23

DEKKBØRSEN

Rigedalen 52 Tlf 38 02 48 00,
4626 Kristiansand www.dekkborsen.no

Personlige konfirmantsamtaler

Sokneprest Sigmund B. Kruse på Hellemyr har i over 20 år tenkt på hvor fint det hadde vært å ha personlige samtaler med sine konfirmanter, men har aldri funnet tid til det. Så kom koronatiden, kirken ble stengt, og i høst åpnet det seg en mulighet for å gjennomføre dette. Timene han skulle hatt med gruppene ble i stedet til fine og verdifulle samtaler med hver enkelt konfirmant.

Av Wenche Bariås

– Hvordan har du opplevd disse samtalene?

– Samtalene har vært veldig fine. Jeg har spurt de unge om hvordan de har hatt det i koronatiden, og lurt på hvordan hverdagslivet deres har vært. De har jo oppholdt seg mye på rommene sine, hatt perioder med hjemmeskole og ikke fått møtt hverandre så mye som de pleier. Mange har hatt mye på hjertet, forteller Kruse. – Jeg har fått mange personlige betraktninger, og noen har delt livshistorier jeg aldri ville fått vite om i samlet gruppe. Vi har jo heller ikke fått gjennomført Danmarksturen vi pleier å ha i starten av konfirmasjonstida.

– Er det noen tanker som går igjen hos de unge?

– Det har vært veldig tydelig at de har tenkt på de eldre i samfunnet. De har vist respekt for gammelt liv, og mitt inntrykk er at de har vært bevisste på at alle gjør dette for å beskytte de eldste og mest sårbare. Mange har nok savnet kontakt med besteforeldrene sine, sier han.

– Hva tenker du selv etter samtalene?

– Som prest opplever jeg at disse ungdommene har tatt innover seg at hvert enkelt liv

er like verdifullt, uansett alder, sier Kruse litt rørt. – For mange har det nok vært vanskelige og tøffe tider. Vi har fått en erfaring i at livet fort kan bli innestengt. De unge betaler en høy pris, men det er mye lærdom i det at alt ikke «går på skinner». Det er viktig å være sammen om det vanskelige i livet. Jeg håper at jeg har fått formidlet dette til konfirquantene våre: Kirkens budskap er at alle er elsket av Gud først; hans nåde er en gave, og vi kan være hos ham uansett hvilken livsopplevelse vi har.

Kruse forteller at konfirquantundervisningen i år har foregått inni kirkerommet. – Det har vært spesielt fint å være her i stedet for på et grupperom, sier han. – Kirkerommet har en helt spesiell atmosfære som de unge er blitt bedre kjent med, og her skal vi kunne snakke om alt vi mennesker er opptatt av.

Tiril Eidet og Mathias Lande synes presten har vært oppriktig interessert i hvordan de har hatt det i denne tiden. Selv om han prater mye og er hakket mer interessert i fotball enn de fleste 😊, så er det konfirquanten som har fått prate mest i disse samtalene. – Kruse ville bli litt bedre kjent med oss; høre hva vi gjør til daglig og hvordan det har vært for oss det sis-

Sigmund Kruse fra en av vinterens utegudstjenester.

To engasjerte konfirmanter: Tiril Eidet på snei og Mathias Lande i bakgrunnen.

Smittevernstiltakene i Hellemyr kirke har ikke bare hatt negative konsekvenser. Det har også blitt mer rom for nære og personlige samtaler mellom prest og konfirmanter.

te året, forteller de. Både Tiril og Mathias kjenner presten fra før og synes det har vært lett å samtale med ham. – Det er en god tone mellom oss, også når vi er i gruppe, sier de. Begge synes det har vært fint at presten har fått snakke med hver enkelt; i samla gruppe er det ikke like lett å få et inntrykk av alle.

I år er det 23 konfirmanter på Hellemyr. Tiril og Mathias synes selv at de er blitt en fin og sammensveisa gjeng, selv om de ikke fikk med seg den tradisjonelle oppstarten med Danmarkstur i høst. – Vi kjenner jo hverandre fra barneskolen, selv om vi ikke går i samme klasse lenger, sier de. Om det blir en erstatning for turen, vet de ikke helt, men det sies at staben i Hellemyr kirke

planlegger en utedag i klatreparken og på Kjærrane første lørdag i juni. Selve konfirmasjonen er også i år utsatt til høsten; forhåpentligvis med lov til å ha flere enn 10 gjester.

Tannlegene i Gyldenløvesgate

Tannlege Susanne Løvdahl

Gyldenløvesgate 5, 3.etg.

Nye pasienter mottas.

Ring for timebestilling: 381 20960.

Andås

Sørlandets begravelserbyrå siden 1933

Døgntelefon: 38 17 74 50 • www.andas.no

bico

Hva er egentlig faste?

Tekst og bilder: Kirkens Nødhjelp/actalliance

Har du noen ganger feiret fastelavn, karneval eller Mardi Gras? Da har du feiret inngangen til den kristne fastetiden, selv om du kanskje ikke har vært klar over det. Selve fastetiden er det mange av oss som ikke kjenner så godt til. Hva er egentlig faste? En kristen ramadan? Snarveien til sommerkroppen? En spareperiode før påskeferien? Eller kanskje en mulighet til å øve seg på grenseløs nestekjærlighet?

Den kristne fastetiden strekker seg over 40 dager, fra Askeonsdag til og med påskeaften — minus søndagene, som ikke er fastedager. I år er Askeonsdag den 26. februar. I tillegg regnes førfastesøndagen, Fastelavn, med til fastetiden. I 2020 er Fastelavn på søndag 23. februar. Fastelavn stammer fra det nedertyske ordet for «kvelden før fasten», det vil si de siste tre dagene før fastetiden.

Så mens de gule posene med påsegodt dukker opp i norske butikkhjeller, faster mange kristne over hele verden i førti dager og bruker mer tid til bønn enn ellers. Dette gjør de til minne om Jesus, som gikk omkring i ødemarken i førti dager uten å spise, mens djevelen prøvde å friste ham (Luk 4). Mange kutter ut kjøtt helt eller delvis seks dager i uken. Søndagene er nemlig ikke fastedager. Andre velger å legge bort mobilen eller ha shoppestopp.

Men det er ikke bare kristne som faster. De fleste forbinder kanskje faste med den muslimske fastemåneden Ramadan, hvor mange muslimer unngår helt å spise og drikke fra soloppgang til solnedgang. Ramadan er også en tid der mange fokuserer litt ekstra på å være et godt menneske, og i forbindelse med id-feiringen i slutten av måneden gir man mat og gaver til familie, venner og fremmede som trenger en hjelpende hånd.

Faste betyr å øve meg på å si ja til noe, og dermed si nei til noe annet som er mindre viktig.

Sunniva Gylver, Sogneprest

Fra tro til handling

Når vi leser i Det gamle testamentet ser vi derimot at profeten Jesaja refser en faste som han kaller «å plage seg selv». Han utfordrer til en faste som setter undertrykte fri, hvor vi deler brød med de som sulter og lar hjelpeløse og hjemløse komme i hus. Å

gi den som er naken klær, og ikke snu ryggen til andres behov (Jes 58,6). Dette er et godt eksempel på å gjøre tro om til handling. I stedet for å bare sende våre tanker og bønner til de som trenger hjelp, gjør vi faktisk noe aktivt for å bidra.

Kirkenes fasteaksjon

Siden 1967 har Kirkens Nødhjelp og menigheter i Norge arrangert Fasteaksjonen før påske, og i dag er den Norges nest største dør-til-dør-aksjonen etter TV-aksjonen. Bak aksjonen står 40 000 bøssebærere fra 1200 menigheter over hele Norge. Pengene som samles inn brukes til å redde liv og forandre liv over hele verden. I tillegg mobiliserer Fasteaksjonen mange tusen nordmenn i en beslutningspåvirkende kampanje som skal endre årsakene til urettferdighet, nød og krig.

Gumpens Auto Vest as
Tlf: 24 03 48

ALPHA & OMEGA
BEGRAVELSESBYRÅ AS
Espen Isak Egeland
Bedemand og daglig leder
Vakttelefon hele døgnet
38 02 24 44

SØRLANDETS STØRSTE INNENDØRS UTSTILLING AV GRAVSTEIN

* Navntilføyerler * Omslip * Oppussing *

Strandberg Stein

Tlf: 38 02 33 82 – Grim Torv 2 – Kristiansand
Åpningstid kl. 10.00 – 16.00, evt. etter avtale

www.strandberg-stein.no

Fasteaksjonen 2021

Forandre. For andre.

Husker du
at du puttet på
den pengen
i den bøssa
og tenkte
jaja en dråpe i havet
så ble det plutselig
en brønn

Trygve Skaug

Hvert år støtter menigheter over hele landet kirkens Nødhjelps Fasteaksjon. Da pleier flere titalls tusen konfirmanter, foreldre og andre fra menighetene å gå på dørene i nabolaget for å samle inn penger. Pengene går til Kirkens Nødhjelps arbeid for rent vann og bedre sanitærforhold i utsatte land. For bare 200 kr kan et menneske få tilgang til rent vann resten av livet!

MEN i år som i fjor gjør den globale pandemien at vi ikke får gjennomført aksjonen som normalt. Ingen konfirmanter kommer på dørene med bøsser i år heller. Behovet for rent vann er på ingen måte blitt mindre, og det er de som allerede har det vanskelig som får det verst.

Årets slagord er: **Forandre. For andre.** Sammen kan vi som bor på Grim, Tinnheia og Hellemyr bidra til å forandre en håpløs hverdag for andre så verden blir ett litt og litt bedre sted å være.

Slik kan du støtte
konfirmantenes
Fasteaksjon:

**VIPPS/SMS VANN
til 2426 (250,-)**

**Eller gi på
konto 1594 22 87493**

Takk for støtten!

Ungdommelig engasjement

Av Wenche Bariås

Mona Dia er 21 år gammel. Hun har vokst opp og bor fortsatt på Hellemyr. Hun representerer AP og ble valgt inn i kommunestyret som partiets ungdomskandidat ved siste valg. Allerede i 2015 meldte hun seg inn i AUF og var aldri i tvil om politisk ståsted. Hun fikk ganske fort verv og var leder ett år i organisasjonen før hun engasjerte seg mer og mer i AP. Hun sitter som 1.vara til fylkesstyret i partiet og er vara til landsstyret i AP.

Hvordan ble du engasjert i politikk?

-Mine foreldre er fra Libanon og kom til Norge på 90-tallet. De var opptatt av å lære språket og få seg jobb. Pappa ble med i LO, og hjemme snakka vi ofte om hvorfor det er så mye urettferdighet i verden. Jeg ble opptatt av å lære hvordan folk har det i andre land og kulturer og hvordan jeg skal klare meg selv. Dette inspirerte meg til å bli engasjert i politikk. Familien min har trivdes godt på Hellemyr, og selv er jeg takknemlig for den gode oppveksten og skolegangen jeg har fått, forteller Mona.

På hvilke områder er du spesielt engasjert?

-For tida studerer jeg rettsvitenskap. Jeg har et stort engasjement i forhold til rettferdighet og ønsker å være en stemme for dem som ikke selv klarer å snakke eller be om hjelp. Jeg har erfart hvor viktig det er med en god barndom og ungdomstid. De som strever både faglig og sosialt må få hjelp tidlig. Det er stor barnefattigdom i byen, og vi må gi alle barn mulighet til å delta i fellesskapet, sier Mona. -Og det er viktig at mennesker med annen kulturbakgrunn blir godt integrert i samfunnet både språklig og jobbmessig, slik at de får mulighet til å klare seg selv.

Hva engasjerer deg spesielt på Hellemyr?

-Det er veldig fint å bo på Hellemyr. Vi må ta vare på alle de flotte naturområdene vi har med løsløype og turløyper. Her er mange lekeområder, og det er viktig at de vedlikeholdes. Særlig Barka borte ved skolen trenger en opprusting. Det trengs kanskje også en møteplass for ungdom med ulike interesser og noe for de eldre i nærområdet. Det er viktig at folk i alle aldersgrupper trives her.

Hellemyrbosatte Mona Dia (21) representerer Arbeiderpartiet i bystyret i Kristiansand. Hun brenner for at alle barn skal få mulighet til å delta i fellesskapet.

Hvordan har kirken betydning på Hellemyr, slik du ser det?

-Jeg vet at det er mange fine aktiviteter for barn i ulike aldersgrupper og for ungdom i kirken. Og det er lav terskel for å være med. Selv har jeg vært i kirken i forbindelse med skolen, og jeg har venner som har deltatt på KRIK, forteller hun. -Jeg synes både kirken og alle andre tros- og livssynssteder burde fått lov å holde åpent i disse koronatider. Det er et viktig sted for mange for å oppleve fellesskapet.

På tross av sin unge alder har Mona fått flere utfordringer på vegne av partiet. Hun har bl.a. holdt mange appeller i byen, både i forbindelse med 22.juli, om mangfold og om miljø og klima. -Mamma og pappa har motivert meg og kommer alltid og hører på meg! Jeg synes det er gøy med politikk. Det er det man er stemt inn for politisk og det man får til, som er det viktige! Jeg håper at jeg kan gjøre en forskjell for noen, avslutter Mona Dia.

Minner fra Grimsbekken

Av Elfie Dørum

Det å spasere fra Mølla og ned langs bekken, er for meg en hverdagstur i min barndom. Jeg vet litt om historien, at vannfallet fra Møllevannet gav liv til tre møller, at nåværende mølle ble bygget opp etter brann i 1902 og at mange mange kvinner og menn hadde sin arbeidsplass også på mølle nr. 2 langs bekken. Den lå der hvor den lille broen nå går over til Grimsvollen, og steinmurene kan sees fortsatt. Det var faktisk også en mølle akkurat der hvor Grimsbekken svingte fra Bryggerihaven og ned mot utløpet i havet og ble til Nattmannsbekken.

Øverst: Granane i forgrunnen, bilde fra ca. år 1900. Foto fra Inger og Knut Mæsels samling.
Nederst: Grimsbekken på 1960-tallet. Foto fra Inger og Knut Mæsels samling.

Mine minner tar utgangspunkt i Kjella, vannkilden som fortsatt kan anes like nedenfor nordre del av broa over jernbanen. Der er der alltid vått, der klatret vi ned langs gjerdet til jernbanen og øste friskt vann opp i hendene. Bakken som ligger stor og bre der idag, var en del av en plan om å utvide Setesdalsveien og bredere jernbanebro, men dette strandet. Derfor ble granskogen rundt den store dammen som lå der, tidligere kalt Granane,- vekk, og historien om kvinnene som dro vasketøyet på små kjerrer helt opp fra byen for å vaske i kildevannet der, hvor jeg husker det

Tinnheia Bil as

Stålveien 2, 4629 Kristiansand
Tlf. 38 01 58 80 janinge@tinnheibil.no
www.tinnheibil.no **Sjekk Punkt** **SILVERKSTED**

EU-kontroll - Service - Reparasjon

FØRSTEVALGET

Når noe skal markeres og noen skal minnes

Dåp • Konfirmasjon • Bryllup • Minnestund

HOTEL NORGE

• KRISTIANSAND •

KONTAKT: tlf. 38 17 41 14 • e-post: ht@hotel-norge.no

Utsikt mot Grim bro og Mølla. Foto: Marit Sodefjed.

Stier langs bekken. Foto: Marit Sodefjed.

var små steinlagte plasser til å ligge på kne på, helt glemt. Under brokaret over mot Egelunden kunne vi som barn barn, gjemme oss når vi ikke ville sees, - og vi var mange...

Når du idag sitter på den orange benken langs bekken eller prøver deg i treningsstativet i svingen, kan du se et digert grønt sjeldent nåletre som vi klatret i og datt i bekken fra. Bakken ned fra Ekeberg og Iglebæks hus mot bekken, var ski- og kjelkebakke, og hyl og latterkuler henger for meg fortsatt i trærne rundt.

Lykken var da min far en dag kom hjem med et ovalt aluminiumsbrett med skinnsnor foran til å holde i, antagelig laget på Aluminiumsbåter, - da var konkurranseinstinktet i de bakkene vekket! Førstemann i bekken! Og det var ikke alltid is på bekken da heller!! Et eldorado for en stor ungflokk på 1950-tallet, arbeidsplasser på 1890-tallet og idag en stille lunge i en travel hverdag på vei til jobb eller skole med tidlige hvitveiser i bakken, aktive bespiste ender og ditto forspiste rotter, men en oase til å finne nytt vårliv. Ser du godt etter, kommer nytt liv i blåveisen ekstra tidlig i bakkene opp mot boligblokkene i vårsola.

Foto: Pixabay/Liselotte Brunner

Av Vigdis B. Berntsen
Sopran i Grim kirkes voksenkor *De som synger*

Denne salmen, med tekst av Svein Takle og melodi av Bjørn Stølen, traff meg da jeg allerførste gang hørte den. Den beskriver så vakkert naturen som våkner til liv igjen etter vinterdvalen. Den maler det største under når et barn blir født og vi aner noe større enn oss selv. Melodien fargelegger teksten fint og bølger med i undringen, og det å ane noe vi ikke helt forstår.

Som Paulus skriver i Korinterbrevet: Nå forstår vi stykkevis. Da skal vi forstå fullt og helt. Nå ser vi som i en speil, en gåte ...

Når vårens fugler

Svein Takle/Bjørn Stølen

*Når vårens fugler byr på englesang
og fyller oss med hellig etterklang;
når skogen tar sin messehagel på
og himmelen gjør sjøen blank og blå;
da aner vi, da aner vi
at alt er skapt av Gud*

*Når livets aller største under skjer
et under som vi både er og ser;
når nyfødt barn får hvile trygt hos mor
og får får dele gleden, rik og stor;
da aner vi, da aner vi
at alt er skapt av Gud*

*Når livets flamme en dag brenner ned
og vi blir rykket bort fra tid og sted;
når vi av Herren så blir vekket opp
til evig liv med sjel og ånd og kropp;
da vet vi det, da vet vi det
at alt er skapt av Gud*

Åsmund Unhjem sier noe om den samme undringen i et av sine vårdikt: «Vi aner mer enn vi ser, at under det blå lyset er havdypet og livet fremdeles i live».

La oss beholde den barnlige undring uansett alder. Leter vi - kan vi bli overrasket!

God vår!

Nytt liv,- eller liv på nytt?

Av Elfie Dørum

Disse vårlige soldager fikk meg til å tenke på dette diktet og salmeteksten av Elias Blix. Den sitter fast i meg hvert år når de første knoppene sprekker og jeg ser de første blåveisene krølle opp ryggen sin i solhellingene i Suldalen! Den ufattelige gjenfødselen av alt som gror, er like sterk hver gang jeg får oppleve den...

No livnar det i lundar

Elias Blix

*No livnar det i lundar,
no lauvast det i li,
den heile skapning stundar
no fram til sumars tid.*

*Det er vel fagre stunder
når våren kjem her nord,
og atter som eit under
nytt liv av daude gror.*

*Du vår med ljose dagar,
med lengting, liv og song,
du spår at Gud oss lagar
ein betre vår ein gong.*

Det beste utvalget av slitedeler til din bil!

Besøk vår butikk på
Mjåvann Industriområde
Kun 10 minutter fra
Kr Sand sentrum

Vi har alt du
trenger til bilen!

Velkommen

BilXtra

PER HAGEN A/s
BILREKVISITA

www.perhagen.no
Mjåvannsveien 5, 4628 Kristiansand
Tlf. 38 18 59 00

www.grimkirke.no • www.hellemyrmenighet.no